

1. Jadro

Synodálne konzultačné stretnutia v našej farnosti sme organizovali spoločne s pánom farárom, ktorý ich aj moderoval. Boli to prvé stretnutia na úrovni farnosti a bratstva svätého ruženca. Pod vedením moderátorky bolo zorganizované konzultačné stretnutie spoločenstva Modlitieb matiek. Začínali sme slávením svätej omše za Synodu a následne pokračovali konzultačné stretnutia, ktoré vychádzali z evanjelia svätej omše. Dôležité pri každom stretnutí bolo vysvetliť zúčastneným: čo je to synoda, čo znamená byť synodálny, k čomu nás vyzýva svätý otec v rámci synody... nakoľko nie všetci mali vedomosti o synode. Plynule sme otvorili niekoľko bodov z 10 tém (I. Spoločníci na ceste, II. Počúvanie, III. Vyjadrenie názoru, IV. Slávenie) a spoločne sme hľadali odpovede na otázky. Na stretnutiach sme sa učili vzájomne počúvať a prijímať názory druhých. Kľúčovou sa stala otázka pochopenia, o čom vlastne synoda a synodálne chápanie je, ako k nemu pristupovať. Vysvetlenie - „kráčanie spolu“, teda napriek prirodzenej hierarchii v Cirkvi, máme byť v istom zmysle všetci rovní a svätý otec nás vyzýva aby sme mu v rámci synody predkladali svoje podnety a námety. Na každom stretnutí rezonovali ďalšie spoločné otázky „prečo nechodia ľudia do kostola na sväté omše, prečo chýba v kostoloch mládež?“ Najčastejšie odpovede/dôvody zúčastnených:

- nenachádzajú lásku, pochopenie a prijatie farského spoločenstva,
- chýba vzájomná solidarita a ochota navzájom si pomáhať vo farskom spoločenstve
- prísnosť kňazov, svätú omšu by sme mali prežívať s radosťou
- súčasná doba vyžaduje vysoké pracovné nasadenie a nezostáva priestor na sväté omše v týždni a ani v nedeľu a prikázané sviatky.

Zároveň sme hľadali spoločné riešenia ako pritiahnúť pozornosť hlavne mladých ľudí, ako môžu pomôcť naše farské spoločenstvá:

- upútať ich pozornosť osobnou skúsenosťou s Duchom svätým,
- byť príkladom živej viery – počúvať, pomáhať a snažiť sa pochopiť mladých ľudí
- šíriť živú vieru v rodinách (láska, vzájomná úcta a pochopenie)
- spoločné modlitby v rodinách
- ukázať silu spoločnej modlitby v spoločenstvách veriacich ale aj v súkromí napr. za ťažko chorého kamaráta...
- spoločné aktivity, ktoré nám dajú priestor na komunikáciu – turistika, brigády vo farnosti, kultúrne a športové akcie

Hľadali sme aj spoločne odpovede na otázky, ktoré boli zamerané na konkrétne spoločenstvo napríklad ružencové bratstvo:

- ako môže pomôcť ružencové bratstvo našej farnosti
- čo je zmyslom ružencového bratstva
- komu naše ružencové spoločenstvo „dlží počúvanie“
- ako je vypočuté ružencové spoločenstvo

Na konzultačných stretnutiach odzneli aj tieto námety a pripomienky:

- Kňazi sú mnohými vnímaní ako autorita, u niektorých vzbudzujú rešpekt, úctu, treba však pamätať, že stále neprestávajú byť ľuďmi. Do istej miery poznať kňaza vo farnosti aj ako človeka, osobnosť, čo umožní ľahšiu komunikáciu. Viest' otvorenú komunikáciu je základom porozumenia.
- Hovoriť spoločnou rečou aby sme si navzájom porozumeli. Často krát cirkev používa veľmi odborné výrazy a vysvetlenia, ktoré nie sú zrozumiteľné bežnému človeku.

Ku každej téme zazneli podnetné myšlienky, ktoré je potrebné ešte rozviesť do hĺbky na ďalších stretnutiach.

Chceme ďalej pokračovať v konzultačných stretnutiach aj v ostatných spoločenstvách v našej farnosti a osloviť rôzne vekové skupiny.

2. Záver

Na základe konzultačných stretnutí môžeme zhodnotiť plusy a mínusy našej farnosti

Pozitíva:

- možnosť stretávať sa v spoločenstvách (Modlitby matiek, ružencové spoločenstvo, Fatimské soboty, Máriina légia, rodinné spoločenstvo)
- „rodinná“ atmosféra v spoločenstvách
- prítomnosť horlivého, iniciatívneho kňaza
- snaha kňaza byť prístupnejší, otvorenejší pre veriacich
- organizovanie spoločných aktivít nielen pre veriacich (karneval, denný detský tábor, turistika, adventné víkendy...) čo dáva priestor na komunikáciu

Negatíva:

- všeobecný nezáujem o spoločné aktivity zo strany verejnosti – zúčastňujú sa ich pravidelne tí istí ľudia
- zanikli tradície našich predkov – napr. pešie púte pri príležitosti púte v blízkom okolí farnosti, organizovanie spoločných pútí na známe pútnické miesta, koledovanie...
- vytvoriť priestor na stretávanie sa mladých ľudí v spoločenstve
- prístup veriacich do kostola mimo sv. omší počas týždňa (napr. otvorená „predsieň“ v kostole, možnosť krátkej individuálnej poklony cestou z/do práce, školy, obchodu...)

Zo stretnutí vyplynula potreba osloviť ľudí vo svojom okolí nenásilným spôsobom, teda predovšetkým dávať osobný príklad svojím životom. A začať maličkosťami, ako je napríklad úsmevom pri príchode do kostola, ale aj na verejnosti.